

Udkast til tale

Hej med jer

Jeg hedder Nanna Dohn. Jeg bor i Aarhus, hvor jeg til dagligt læser kommunikation på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole. På min Linked In kan I også se, at jeg er redaktør på Alive Festival, facilitator og instruktør i skriveworkshops, kommunikatør i BUPL Østjylland og nu også ung taler på uddannelsesdebatten.

Og så er jeg jo altså også bare Nanna ved siden af.

Jeg oplever, at der er en problematisk kamp for at fremstå attraktiv i erhvervslivets søgelys. Og jeg oplever, at vores digitale platforme spiller en kæmpe stor rolle.

Da jeg for første gang satte mine ben på DMJX, var de første ord, jeg blev mødt med: LinkedIn, LinkedIn, LinkedIn. Og så var det "Branchen". Vi blev så troligt mødt med fortællingen: "Vi er en moderne uddannelse, der følger udviklingen og tilpasser os efterspørgslen fra branchen".

Det lyder da bare megagodt, tænkte ny-på-studie-Nanna. Og ganske rigtigt: Linked in blev hurtigt en platform, vi kom til at bruge meget. Fagforeningen bød endda på kurser som ”Bliv Linked In-lækker”.

Linked In-lækker? Hold da op, hva? Hvem vil ikke være det? BLIVE Linked In-lækker!

Jeg fandt hurtigt ud af, at det var dén professionsidentitet og det lækre brand, som ville gøre mig til et attraktivt aktiv for potentielle arbejdsgivere.

Som Linked in-lækker bruger kan jeg skabe et stort netværk med dygtige fagfolk, som jeg ser op til. Og hvis jeg formår at gøre mig synlig og sige noget fornuftigt, så kan DE se MIG og MIN faglige profil. Sejt ik?

Men problemet er måske, at vi er SÅ opsatte på at blive anerkendte for vores professionelle milepæle. Vi er det, fordi vi grundlæggende er superambitiøse, og fordi vi bare vil brage frem i verden.

Nu vil nogen måske sidde og tænke, at det er vigtigt at have ambitioner. Og det har I helt ret i! Ambitioner er forudsætningen for et samfund i udvikling.

Men problemet er, at et samfund i udvikling kræver friske kræfter og plads til at prioritere sin uddannelse uden selvpromovering.

Det er jeg bange for, at vi mister i farten. Jeg er bange for, at vi mister vores autentiske jeg i jagten på en ideel professionsidentitet.

Min bekymring er, at det ikke længere er lysten, der driver mig på min uddannelsesrejse og karrierevej.

Så jeg er nysgerrig. Jeg er nysgerrig på, hvordan vi sammen, i fællesskab, kan finde balancen.

Balancen, hvor vi kan være ambitiøse med profession uden at gå på kompromis med det menneske, vi er og gerne vil være. Vi er meget mere end vores profession. Vi er stærke individer, der er en del af kompetente, faglige fællesskaber.

Jeg ved, at jeg er stolt af at kunne kalde mig kommunikatør, men jeg er også stolt af at kunne kalde mig Nanna. Jeg er stolt af både min faglighed OG personlighed.

Jeg er ikke det ene uden det andet. Begge dele gør mig til den, jeg er. Begge dele gør os alle til de mennesker, vi er.

Vi er mennesker, der også møder vores fagfæller i øjenhøjde. Vi deler interesser, holdninger og viden. Men

lad os da også dele netværk. Så tilføj endelig Nanna Dohn på Linked In!

Tak for jeres tid!